

vi endda have Lidt tilovers, som Overflød. Nu kan man indvende: Ja, men det er ikke tilstrækkeligt for at betegne Fremgang; thi i gode Aar maa vi gaa frem, naar vi ikke skulle gaa tilbage. Men for det Første paastaar jeg, at der ligger virkelig Fremgang deri at anskaffe Aktiver, hvis finansielle Udbytte bliver større end Renten af de 900,000 Rb., og som i andre Henseender befordre vor Udvikling, ogsaa i aar delig Henseende. Deri ligger efter min Mening bestemt et Fremskridt. Men lad det være, som det er. De Herrer fordrer, at vi i Taal skulle have et større Fremskridt, og jeg gaar med deril; men saa henviser jeg til, hvad der ogsaa under tidligere finansielle Forhændlinger her i Thinget er gjort opmærksom paa, at vi have liggende for os et Finantsregnskab, som er afsluttet — thi vore Finantsløbere jo i alt Væsentligt kun Finants over slag, idet de endelige Dpgjørelser ofte vise sig forskjellige fra, hvad Finantslovenes Taal vise — og dette Finantsregnskab viser da, at i det vedkommende Finantsaar, der er det sidste, som vi have afsluttet, er der en større Indtægt, end den Budgetterede af 1,008,000 Rb. og en Mindre-Udgift end Budgetteret, af 851,000 Rb. Det er en Fremgang i Forhold til den beregnede af 1,859,000 Rb. Vi kunne ganske vist ikke helt tage dette Beløb i Beregning som Fremgang; men vi kunne tage saa meget Hensyn, hvad man ogsaa har indrømmet, til et saa heldigt afsluttet Finantsaar, i hvilket vi have gjort saa megen Fremgang, at denne lagt til det Resultat, som jeg her kommer til gennem mine fremsatte Betragtninger over Budgettet for næste Finantsaar, viser, at selv om vi ikke lagde en Skilling til taar, maa det dog siges, at disse 2 Aar saaledes tilsammen lagne betegne Fremgang. Med Hensyn nu til Indkomstskatten da skal jeg ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt man skal have denne Indkomstskat taar. Det har ikke stillet sig for mig saaledes i dette Dilemma, at det vil være nødvendigt, hvad enten vi vedtage Jernbanebevillingen — hvad jeg er overbevist om, at vi ville gøre — eller vi ikke gøre det; det vil fremgaa af mine Bemærkninger. Men selv om vi udsætte Paaligningen af Indkomstskatten taar, saa maa vi

ikke gjøre det med saadanne Motiver, at det er Meningen, at vi søge den hørtsskaffet. Jeg er ikke ganske enig med de ærede Medlemmer, der frygte en Indkomstskat; thi jeg tror, det er den eneste Skat, vi for Tiden have, der er nogenlunde retfærdig for de Uformuende i Samfundet; og derfor vil det være et stort Spørgsmaal, om det kunde være ønskeligt at komme bort fra denne Skat, betragtet som staaende Skat — noget Andet er, at vi af og til kunne udskyde den et Aar eller to —; thi gennem denne Skat kunne vi jo dog især, naar vi anlægge Skalaen noget anderledes end hidtil, udvirke noget Fordelagtigere for de uformuende Klasser end hidtil, og derved komme til at bøde Noget paa den Ubillighed, hvormed vi ellers navnlig gennem de indirekte Skatter beskatter den Uformuende; men det staar ikke i nogen Forbindelse med selve Jernbanebevillingen; thi til denne Bevilling kan man søge andre Midler; vi have f. Ex. saaledes et nærliggende Middel taar. Vi kunne forlænge Indløsningsfristen for en Del af de 3 Millioner Kreditbeviser, som ere foreslaaede til Indløsning i næste Finantsaar. Det er netop et let Middel tilstede for en saadan Operation. Det forandrer selvfølgelig i og for sig ikke Balancen, men vi kunne i saa Henseende hjælpe os ud over Kasseanskeligheder, hvis saadanne skulde være tilstede. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale den samne Fremgangsmaade, som er anbefalet af ærede Medlemmer, nemlig at stemme mod Sagens Overgang. De ærede Forslagsstillere have jo virkelig nu havt al den Glæde og Gavn af deres Forslag, som de kunne have ventet, de have faaet 2 Moders Behandling om denne Sag, hvorved man har opretholdt sin Grindring om tidligere Behandlinger af dette Spørgsmaal. Dermed antager jeg, at de kunne være tilfredse, og vi da forsaavidt ogsaa, naar vi se, at Forsøgene paa at rokke ved endelige Overenskomster bringes ud af Verden derved, at Thinget negter Overgangen til 2den Behandling.

J. Nee: Naaget jeg i sin Tid talte og stemte mod Anlæggelsen af Esbjerg Gavn liggende som ogsaa mod Anlæggelsen af de Baner, der